

SURINAAMSCH E COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 2 November 1837.

Namens den Heer Procureur Generaal belast met de waarneming van het Gouvernement Generaal, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het BROOD* bepaald is, als volgt:

Een BROOD van 8 Centen, moet wegen 6 Oncen.

En dat van 4 Centen, 3 Oncen.

Wordende alle Broodbakkers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

RINNENGEKOMEN.

Den 3den dezer, het Schip *Wilhelmina*, Kapt. J. N. Klint, van Amsterdam, hebbende 59 dagen reis; Passagiers: Mevrouw Hanna Jacoba Posnanki, de Heeren Cornelis Cornelissen, Jan Barkeij, Richard Kirk, Coenraad Willem Ellis en Jan Jacobus Scheek.

In de **BURGERLIJKE STAND** alhier, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: den 1sten October, Dorothea Christina Samson, dochter. Den 8sten, Maria Jacoba Bulo, zoon. Idem, Simha Jacob Samson, Echtgenoot van Joseph Samuel Ries, zoon. Den 14den, Anna Noordveen, dochter. Den 15den, Charlotte Schlosser, zoon. Den 16den, Saraatje van Rudelzon, dochter. Den 19den, Elisabeth Catharina Nerevalk, weduwe Johan Christiaan Coenraad Creps, dochter. Den 22sten, Maria van Phol, zoon. Den 24sten, Elisabeth Albertina Roepel, zoon. Den 25sten, Josephina Charlotte Wijngaarde, zoon. Den 28sten, Maria Levij, zoon. Den 29sten, Julie Christine Freijss, Echtgenoot van Andries Roelofs, zoon.

LEVENLOOS GEBOREN: Het Kind van het Mannelijk geslacht van Flora Machielse en Charles Lionarons. — Het Kind van het Mannelijk gesl. van Rachel Cohen Lobato en David Vieira.

OVERLEDEN: den 2den, Anna Susanna de Vries, dochter van Maria Bassano, oud 8 jaren en 5 maanden. Den 3den, Jacob Ferdinand van Thol, zoon van Christoffel van Thol en Catharina Wilhelmina Arons, oud 1 jaar en 2 maanden. Idem, Susanna Jacoba Costerus, dochter van Georgina Catharina Costerus, oud circa 2 jaren. Idem, Ferdinand Theodor Cordua, zoon van Christiaan Fridrich Cordua en Sophia Statterow, oud 1 jaar en 3 maanden. Den 4den, Abigaël Barend de Vries, Echtgenoot van Isaak Aron Polak, oud 20 jaren en 9 maanden. Den 8sten, Louisa van Karg, oud 54 jaren. Idem, Christoffel Brand, Matroos van het Schip *Edams Welvaren*, oud 58 jaren. Den 12den, Pieter Bloeddoorn, oud 41 jaren. Den 13den, Alexandrina Nouels, oud circa 3 jaren. Den 14den, Clasina Margaretha von Ruben, oud 24 jaren en 9 maanden. Den 17den, Willem Roloff Kempff, oud 16 jaren. Idem, Catharina Petronella Margaretha, dochter van Gores van den Heuvel en Catharina van Velsen, oud 18 jaren. Den 18den, Roza Salomon Gomperts, Echtgenoot van Salomon Alexander, oud 64 jaren. Den 20sten, Anna Catharina Geijer, Echtgenoot van Diderich Jansen Eijken Sluifsters,

oud circa 43 jaren. Idem, Anna Henrietta Clasina, dochter van Clasina Annetta Zagwijn, oud 6 maanden. Den 21sten, Amalia Albertina van Heijningen, dochter van Elisabeth van van Heijningen, oud 3 jaren. Idem, Johanna van Schultz. Den 23sten, Jacob de Meza, oud circa 70 jaren. Den 24sten, Johan Jonas Bassano, zoon van Elisabeth Bassano, oud 10 jaren. Den 25sten, Jan Fredrik Steller, oud 32 jaren. Idem, Johanna Hendrina Eppels, oud 46 jaren en 8 maanden. Den 27sten, Pieter Marius Arons, zoon van Pieter Hendrik Arons en Elisabeth Johanna Franke, oud circa 2 jaren. Idem, Simon François, oud 39 jaren.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(Uittreksels uit de *Hollandsche Couranten* tot en met 8 September 1837.)

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 2 September. Uit Lissabon zijn hier thans brijten van den 21sten j. l., dus weinig jonger dan de laatst ontvangene, aangebragt. De zaken waren toen genoegzaam in denzelfden onzekeren en haghelyken toestand. De generaal *Saldanha* en den hertog van *Tersira* (generaal *Vilaflor*) stonden nog met hunne troepen in de nabijheid der hoofdstad, te Mafra en Rio-major. Hunne krijgsmagt groeide aan door overloopers van onderscheidene corpsen. Den 18den had de genoemde hertog, te Queluz eene proclamatie uitgevaardigd, waarbij hij zijne landgenooten opriep, om, onder de leus van *de Koninginnen het Charter*, het koningschap en de natie te bevrijden van derzelver onderdrukkers, en een bewind van orde, vrijheid, vrede en credit te herstellen. — Aan den anderen kant hadden ettelijke officieren en maanschapen van de nationale garde der hoofdstad, behoorende tot de clubs der ultra-liberalen, eene proclamatie verspreid, waarin, in een echt revolutionairen toon, de natie te wapen werd geroepen, om hare vrijheden te verdedigen tegen derzelver aanranders.

In dit stuk, hetwelk zich kenmerkt door eene bijzondere hevigheid, worden de Charteristen Vadalen en bloeddorstige Janitsaren genoemd, die, omgekocht door buitenlanders, Portugal zoeken ten onder te brengen, en wordt het volk opgeroepen, om zich met wapenen van allerhande aard, dolken, messen, stokken en steenen, te wapenen — door moord, brandstichting en alle andere middelen 's lands vijanden te verdelen, — de Franschen van Julij en de barricaden natevolgen, — op leven en dood voor de vrijheid te strijden, — en wat des meer zij.

Deze proclamatie is alomme in de hoofdstad, zelfs in de vergaderplaats der Cortes aangeplakt. Vele leden dezer vergadering hebben niet geschroomd, dezelve openlijk te prijzen, en, tot groot genoegen der toehoorders, de Engelschen te noemen, als de genen, die de wraak des volks niet behoorden te ontgaan. — De Engelschen te Lissabon zijn dan ook niet zonder vrees voor groote moeilijkheden, in geval de Charteristen de hoofdstad mogten aantasten; — vooral, indien het britsche eskader, hetwelk voor de stad ligt, zich in den strijd tusschen de partijen, welke men meent dat zeer bloedig zijn zou, mengen mogt.

— Sints vele jaren heeft men hier te lande zulk een overvloed van zalm niet gehad, als in het tegenwoordige. Dezelve was zoo ruim,

dat er weinig vraag naar haring was. De zalm begint, min of meer, omstreeks de maand April in de rivieren van Schotland en Ierland te komen; doch van Junij tot en met Augustus is deze visch daarin het overvloedigst. Dadelijk na hare komst uit zee is zij het best. Verscheiden der zalmvisscherijen, aan de Tweed, de Tyne, den Shannon en de Eden leveren jaarlijksche ontvangsten van 5-, 7-, 10-, tot 20,000 p. St. aan derzelver eigenaren. Bij den mond van de Eden zijn in 12 dagen niet minder dan 882,000 groote zalmen gevangen.

FRANKRIJK.

PARIS, 31 Augustus. Omtrent de Spaansche aangelegenheden behelst het *Journal des Débats* het volgende merkwaardige artikel:

De beide uiterste partijen, welke wij in Frankrijk hebben, bieden ieder aan Spanje, in de schier hopelooze krisis waarin zich de aangelegenheden van dat land bevinden, hunne geneesmiddelen en hunne wegen tot behoud aan. De eene raadt hetzelfde populaire regeringloosheid van 1792, de andere het monacale dwangbewind onder het gezag van eenen dommen Prins, Don Carlos, aan. Wij behoeven niet te zeggen, dat die wegen tot behoud, welken van beiden ook Spanje mogt kiezen, voor hetzelfde niets anders zouden zijn, dan de voltrekking van deszelfs ondergang en verwoesting. Zich te verbeelden, dat, op het standpunt hetwelk thans de nieuwe begrippen in Spanje verkregen hebben, dit land op nieuw lijdelijk onder het oude en domme despotismus, hetwelk door Don Carlos wordt vertegenwoordigd, zoude kunnen vallen, en hetzelfde geduldig zoude torschen, is eene dwaasheid. Niet minder dwaas is het, te gelooven, dat Don Carlos op den troon de oude vooroordeelen, die zijne kracht uitmaken en, sedert drie jaren, hem soldaten en vrienden verschaften, verloochenen en zich met de nieuwe denkbeelden vereenigen zoude. De kortstondige overwinning van Don Carlos zoude dus slechts alle de verschrikkelikheden eener despotieke en fanatieke terugwerking voegen kunnen bij den burgerkrijg en de regeringloosheid die zouden voortduren. Wat het andere redmiddel betreft, wij bedoelen eene nieuwe verheffing der democratische gisting, dunkt het ons dat het ongelukkig Spanje daarvan reeds genoeg heeft de proef doorgestaan. Waartoe heeft de opstand der Junta's tegen den Heer de Toreno gediend? Waartoe de insurrectie van la Granja? Waartoe anders, dan om Spanje nog dieper in den afgrond neer te storten! Wat is er geworden van die onberekenbaar groote hulpmiddelen, die in de constitutie van 1812 en in de verkondiging van het beginsel der volstrekte volkssoevereiniteit zouden gevonden worden? Wij beseffen niet hoe Spanje zich kunne redden door eene verheffing van de kwaal die hetzelfde verscheurt, en hoe niet zoo vele noodlottige proefnemingen de raadgevers ontmoedigen!

Doch, hetzij don Carlos zegenvierde, hetzij de democratische partij geheel en al de bovenhand name door de afschaffing van zelfs het naamkoningschap, meenen gewisselijk de beide uiterste partijen, van welke wij spreken, dat die gebeurtenissen op Frankrijk zouden overslaan. Zij zien daarvan de gevolgen vooruit, niet slechts voor Spanje, maar ook voor ons. Zij zouden van den triomf hunner begrippen en staatkunde te Madrid iets hopen en verwachten voor den triomf hunner begrippen en staatkunde hier. Onder dit gezigtspunt, en, even

als zij, de Spaansche kwestie aan de Fransche kwestie verbindende, zullen wij zeggen; dat de vestiging der democratie van 1792 te Madrid, of in eettelijke provincien van Spanje, ons volstrekt niet zoude verschrikken; integendeel, zoude de overwinning van Don Carlos ons vrees aanjagen. En zulks om de volgende redenen:

De groote hinderpaal tegen den terugkeer van het democratische stelsel van 1792 bij ons, is aan een ieder bekend: het is de proef welke wij er van doorgestaan hebben, en de herinnering die er ons is van bijgebleven. Het bloed ende tranen welke dat stelsel heeft doen storten, hebben sporen nagelaten, welke door geene drogredenen ter wereld uit te wischen zijn. Zoo als voor een oogenblik het democratische stelsel zich door dat van het schrikbewind heeft kunnen staande houden, zoo ook heeft de door hetzelfde verspreide schrik deszelfs terugkeer onmogelijk gemaakt. Het heeft vrees willen te weeg brengen, en is daarin zoo wel geslaagd, dat de burgers gereed zijn alles, hun vermogen, hun leven zelfs, te wagen, om het bloedgierig spook niet weder te zien verrijzen. Waarin zoude dan eene tweede proefneming van dat stelsel te Madrid, ons kunnen verontrusten? Welk uitwerksel zoude hetzelfde hebben, anders dan de gevoelens van afgrijzen te verlevendigen en te bevestigen, hetwelk de eerste, ten onzen koste bij ons gedane, proefneming zoo diep in de gemoederen heeft gegrift.

Maar, er is meer. Indien het geoorloofd ware, te duur kostende lessen te wenschen, zouden wij welligt zeggen, dat het noodzakelijk is, dat de beginselen der democratische secte, die der volkeren geluk aan derzelve overdrijving verbinden, in deze wereld op eene doorslaande wijze worden gelogenstraft. Het democratische stelsel van 1792 is wreedaardig geweest; eene gruwbare wet heeft de gevangenis opgevuld met al wat door ouderdom, deugd, bekwaamheid, sekse, als heilig moest worden beschouwd. Toen de gevangenis te vol werden, moest men dezelve onttedigen; de revolutionaire regthaken en kommitte's belasteden zich daarmee. En toch, te midden van deze razernij van bloedstorting en misdaden, is Frankrijk gered geworden! Dit is het geworden, door deszelfs krijge genie en door overwinningen, in welke het Fransche bloed althans roemrijk stroomde! Welke overeenkomst is er tusschen deze overwinningen en de moorddaden van het Revolutieplein? Welke baud hecht de namen van Hoche, Dumouriez, Kleber, Marceau, Buonaparte aan de eerlooze namen van Marat en Robespierre? Men herhaalt echter, en te vele menachen gelooven het nog, dat het schrikbewind en de democratische razernij van 1793 Frankrijk gered hebben! Gedrochtelijke en noodlottige leerstelling, die tot niets minder dient, dan tot het opwerpen eener afgrondsklove tusschen de staatkunde en alle denkbeeld van recht en van menscheijkheid! Maar het wonderwerk van een volk, hetwelk door zijn krijgs-genie en door de eenheid zijner magt zich 'zelven behoudt, terwijl in deszelfs midden al de uitsporigheden en alle gruweldaden zamenwieren om hetzelfde te verderven, zoude voorzeker zich niet vernieuwen.

Men zoude dus, wij herhalen het, indien niet de menscheijkheid het verbood, wenschen kunnen, dat de Voorzienigheid andermaal aan de democratische tjrannie de teugels vierde, om haar te beschamen.

Men zoude dan zien, of het stelsel van den schrik in Spanje soldaten en veldheeren zoude verwekken: men zoude dan leeren, of het moordschavot een volk tot heldendeugd vormt, en of bij ons in de bloedplassen van het Revolutieplein de wonderdadige heirlegers van den Rijn en van Italie, en Moreau's en Bonaparte's om die aan te voeren, zijn geboren!

De zegepraal van Don Carlos, integendeel, zeggen wij, zoude ons vrees aanjagen. Ja, wij zouden vreezen, dat de onvermijdelijke reactie, die dezen zegepraal zoude vergezellen, op de monarchien zoude terug vallen, wij zouden vreezen dat de gruwelen van eenen Koning, meer of minder, alle koningschappen zouden schand-

merken; en dat alle gemoederen niet welligt duidelijk genoeg zouden ontwaren, dat de mislagen en gruweldaden van het despotismus de schoonste lofspraak zijn voor de grondwetelijk koningschappen onder welke die mislagen en gruweldaden onmogelijk zijn. De tijd van staatkundig bijgeloof is voorbij; men beoordeelt de regeringen naar hare vruchten. Don Carlos, legitiim of niet, kan aan de koningskroonen niets anders dan kwaad doen door de zijne te bezoedelen met de gruwelen, waartoe hij zel voortgedreven worden door al de oude vooroordeelen, waarvan hij de vertegenwoordiger, het opperhoofd, de Koning is! Wien is aan de legitimeit van Don Carlos iets gelegen? Aan geen sterveling in Spanje en in Frankrijk. De legitimeit van Don Carlos is, in Spanje en in Frankrijk, zijn titel van onbeperkt Koning, zijne verknochtheid aan de beginselen en denkbeelden welke de tijd bij ons heeft omverre geworpen, en welke hij in Spanje langzaam ondermijnt: het is, met één woord, zijne contra-revolutionnaire rol. Indien Don Carlos de nieuwe denkbeelden inriep, zoude zijne legitimeit nog slechts verbitterde doodvijanden hebben in hen die thans voor hem strijden of voor hem wenschen vormen. Het is dus eene partij, en wel de partij der contra revolutie, die, met Don Carlos, overwint. Europa weet het, of men van die partij, wijsheid, matiging, bekwaamheid te verwachten hebbe! Wat zij in staat was te doen, heeft zij in Frankrijk getoond! Ja, het belang der monarchie eischt, dat Don Carlos niet zegeviere.

Als opregtelijk aan de monarchie verknocht, vreezen wij in Spanje het meest de overwinning van Don Carlos.

PARIS, 4 Sept. Sedert eenen geruimen tijd wordt gesproken van toehereidselen, welke de Maroccanen zouden maken, om, zich bedienen de van de magteloosheid, in welke Spanje zich thans bevindt, de vesting Ceuta, tegen over Gibraltar, te overvallen en aan het gezag van genoemd Rijk te ontrukken. Men meent ook tevens te weten, dat de Engelschen zulks niet ongaarne zouden zien, ten einde gelegenheid te hebben, om tusschen beide te komen, en voor eerst britsche bezetting in gemelde vesting te leggen. Dergelijke tusschenkomst zoude gewisselijk bedenkingen in Frankrijk baren, waartegen de Engelschen waarschijnlijk, en niet zonder vrucht, tegenbedenkingen van gelijken aard, wegens het bezetten van Algiers door de fransche krijgsmagt, zouden overstellen.

ADVERTISSEMENTEN.

(35078) De CURATOR bij het Departement der Onbeheerde Boedels en Weezen, doet door mij Eerste Commies oproepen, de Persoon van SUSANNA ELISABETH NAHAR, om binnen twee weken na dato dezes, van hare tegenwoordigheid in de Kolonie aan hem Curator te doen blijken; zullende bij faute van dien, met hare als onbeheerd in bewaring genomen Goederen, worden gehandeld, zoo als bij de Wet is voorgeschreven.

Paramaribo den 4 November 1837.
J. O. N. ENGELBRECHT,
1ste Commies.

Eerste Advertentie.

B. H. KLOSTERMAN

(35338) Heeft ontvangen per Kapt. J. HILBRANDS en J. N. KLINT, en biedt voor civiele prijzen te koop:
Boter, Z. M. en Edammer Kazen, Hammen, kwart ton rook Spek, Zijen dito, Saucijsjes in vaatjes, Saucijsjes de Boulogne, Roodewijn in oxhoofden en in kisten, wit en bruin Bier in oxhoofden, Gort in mudsvaten, Gepelde Gerst in dito, Marijlandische Sigaren in kistjes, fijne en ordinaire Hemden Linnen, Huisman's Linnen, blaauw en zwart Lakensche Jassen, Broeken en Vesten, groene-, bruine- en zwarte zijde en katoenen Parasols, fijn Pool Bont, Bont Chelassen, meubel Chitz, gekleurde en witte Dril, grijs en blaauw Linnen, extra fijn zwarte Evelasting, effe en geborduurde Neteldoek en Voiles, gewast- en zool Leder, kleed en pomp Schoenen, pak Spelden, verlakte Theebladen, nesten Trommels, aangemaakt Witlood, Lijn en Patent Olie, beste Teeken-Papier, en diverse andere Goederen meer.

Paramaribo den 4 November 1837.

A. J. POSNANKI

(35331) Heeft per Kapt. HILBRANDS vroegere gelegenheden ontvangen, de volgende GOEDEREN, als:
Mans-, kleed-, dikke-, hooge-, kurken en pump Schoenen, Vrouwen-, Meisjes- en Kinder dito, Laarzen, gemaakte Roeken, Jassen, Buisjes en Vesten, fijne Hollandsche en Engelsche hemden Linnen, blaauw Mak Salampoeris, effe- en gestreept blaauw Nankinet, Crepe d'Epingle, extra fijne Dames Koussen, Mans dito en Sokken, zwarte en witte Zijden dito, Eau de Cologne, Eau de Lavande Ambré, Kammen in soorten, echt Schildpadden Kuifkammetjes, vellen gewast Leër, gebronsde Hanglampen, Mans en Jongens Hoeden, Streep, Vriesbont, Siamoise, Boekje, Streep, stellen fijn Damasten Tafelgoed, ordinair dito, zwarte en bruine Parasollen, Merinos, Shirts, witte en zwarte Cambrics: Flanel, zwart Laken, blaauw Drap, stellen Ivoren en compositie hecht Tafelmessen, Viool-Strijkstokken en Snaren, geelhegte Houwers, Spijkers, Lijp Olie, Verfwaren en diverse Goederen meer tot zeer billijke prijzen.

(35330) Aangebragt per het Ship Wilhelmina, Kapt. J. N. KLINT, en te bekomen in het Pakhuis van C. CORNELISSEN, aan de Waterkant, in het Huis van Mejufvrouw C. J. SMITH, over de Waag:
VERSCHIE PROVISIEN, STUKGOEDEREN, DRANKEN, AARDE- en GLASWERK, GALANTERIEN, allen in soorten, ingevolge bij hem te bekomen lijsten.
Paramaribo den 5 November 1837.

L. D. J. VAN BOMMEL

(35358) Heeft ontvangen per het Schip Julia, Kapt. J. HILBRANDS:
Boter, Z. M. - Komijne- en Edammer Kazen, half en kwart tonnen gezouten Vleesch, Rook- en Pekelspek, Riolpens, Saucijsjes en Worst in vaatjes, Anchovis in potjes, Stokvisch, gedroogde Tuinboontjes, Doperwtjes, Peulen, Bloemkool, Wortelen, enz.
Vermiceilli en Macaronie, Amandelen en gedroogde Morellen, Pruimen, Rosijnen in stooopen, Hysant Thee, Geleijen en Confituren, Banket, Bitter Kockjes, Theerandjes en diverse Koeken in trommels, Suikerwerk in fleschjes en in dozen, Vruchten op Brandewijn, Bessensap, Moutarde de Maille, fijne Zuuren.
Wijn, wit en bruin Bier in oxhoofden, Chateau d'Hautbrion, Forthou, St. Estephe, Pommes Agassac in kistjes van 1 douzijn, diverse soorten Rijnwijnen, als: Hochheimer, Dompraisent van 1831, Rudesheimer en Geisenheimer van idem, Genever op zwarte bessen, Seltserwater, Hollandsch Linnen, Vlasjes en ruw idem, Servetgoed, geel- wit- en ruw Zeildoek, Satinet.
Glazenruiten in alle grootens, Haver in 3 zaks vaten.

WM. MEIJER

(35354) Heeft ontvangen: Boter, Kaas, Zwitsersche dito, Lijn- Patent- en Zoete Olie, Witlood en Verfwaren, Spijkers en IJzerwaren, Roode- en Rijnische Wijn, Jenever, witte en Fransche Cognac Brandewijn, Likeuren, Broodsuiker, Thee, Pepers en Specerijen, zwarte Was, Eau de Cologne, Snuif en Sigaren, zwart en blaauw Laken, Merinos, Linnen, geborduurde effe- en gestreepte Neteldoek, effe geborduurde witte en zwarte Tule, geborduurde Tule Docken, Linnen- witte- en gekleurde Zak- en Halsdoeken, Schoenen, Koussen en Sokken, Dril, zwart en wit Katoen, Zwitsersche Calico's en dito Fourlards katoen, Meubelbont en Chits, Kamerdoek, Schotsche Batist, Krep, Lamfer, IJzerdraad, Garen, Lint en Breikatoen, Sleepnetten, Lees- Nieuwe Testamenten, Psalm- en Gezangboeken, enz. enz. enz.

T. PARAMARIBO, by J. J. ENGELBRECHT.